

MESNEVÎ HİKÂYELERİ I

[Gülzâr-ı Hakikat]

Fazlullah Rahîmî

REVAK

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

© Revak Kitabevi, 2016

Tüm hakları Revak Kitabevi'ne aittir.

Sertifika No: 23108

Revak Kitabevi: 33

Mevlevîlik Serisi: 2

Mesnevî Hikâyeleri I (*Gülzâr-ı Hakikat*)

Orijinal İsmi: *Gülzâr-ı Hakikat I (Mesnevî-i Şerîf Hikâyeleri)*

Fazlullah Rahîmî

Yayına Hazırlayanlar: Arzu Meral & Aliye Uzunlar

Takım No: 978-605-65943-2-8

ISBN: 978-605-65943-3-5 (1. cilt)

1. Baskı: Mart, 2016

Osmanlı baskısı ve transkripsiyonu ekteki DVD içindedir.

Kapak Tasarımı: Togay Kazım Ataç

Sayfa Düzeni: Revak Kitabevi

Baskı & Cilt: Step Ajans Matbaacılık Ltd. Şti.

Göztepe Mah. Bosna Cd. No:11

Mahmutbey-Bağcılar, İstanbul

Tel: 0212 446 88 46 E-mail: stepajans@stepajans.com

Matbaa Sertifika No: 12266

Besmele: "Bismillâhirrahmânirrahîm"

Seri Levhası: "Dost Hazret-i Mevlânâ"

<http://www.revakkitabevi.com>

Adres: Aziz Mahmut Hüdayi Mahallesi

Tepsi Fırın Sokak. Şifa Apt. 12/3

Üsküdar, İstanbul

Tel: 0216 342 47 97 Fax: 0216 342 95 92

E-mail: info@revakkitabevi.com

MESNEVÎ HİKÂYELERİ I

[Gülzâr-1 Hakikat]

(Sadeleştirilmiş Metin)

Fazlullah Rahîmî

Yayına Hazırlayanlar
Arzu Meral & Aliye Uzunlar

Revak Kitabevi
İstanbul, 2016

İçindekiler

Takdim / i

Mukaddime / 1

{1} Padişah ile Cârîye / 9

{2} Bakkal ve Papağan / 23

{3} Yahudi Padişah ile Vezirinin Zulümleri / 27

{4} Yemenli Zû-Nüvâs'ın Zulümleri / 39

{5} Tavşanın Arslanı Kuyuya Düşürmesi / 51

{6} Hazret-i Süleyman ile Hüdühüd / 65

{7} Kayzer Elçisinin Hazret-i Ömer ile Görüşmesi / 69

{8} Tüccar ile Papağan / 75

{9} Yaşlı Müzisyen / 81

{10} Bir çöl Arabı ile Zevcesi Arasındaki Münakaşa / 87

{11} Kazvinli / 101

{12} Arslan, Kurt ve Tilki / 103

{13} Hazret-i Yusuf'un Misafiri / 107

{14} Emevîlerden Lânetlenmiş Bir Vahiy Kâtibi / 111

{15} Bir Sağırın Hasta Ziyareti / 115

{16} Rum ve Çin Nakkaşların İmtihanı / 119

{17} Hazret-i Zeyd / 123

{18} Hazret-i İsa'nın Bir Ahmakla Yoldaşlığı / 127

{19} Ahmak Bir Köylü / 131

{20} Sufînin Bir Dergâha Misafirliği / 133

- {21} Bir Önceki Hikâyenin Başka Bir Versiyonu / 139
- {22} Evliyadan Bir Zât / 143
- {23} Padişahın İki Köleyi İmtihanı / 149
- {24} Padişahın Sadık Bendesi / 155
- {25} Duvarın Arkasındaki Susuz / 159
- {26} Yol Üzerine Diken Dikmek / 161
- {27} Zü'n-Nûn-i Mısırî Hazretlerinin Bir Sergüzeşti / 165
- {28} Hazret-i Lokman'ın Sadakati / 169
- {29} Hazret-i Mûsâ ve Bir Çoban / 175
- {30} Hekimin Yılanı Çıkarması / 181
- {31} Ayı ile Dost Olan Bir Ahmak / 187
- {32} Hazret-i Rasûl-i Ekrem Efendimizin Hasta Ziyareti / 191
- {33} Tirmiz Şâhı Seyyid Âcel'in Nedimi Delkak / 195
- {34} Kendisini Deli Gösteren Bir Kâmil / 197
- {35} Bir Müminin Devesini Kaybetmesi / 201
- {36} Dört Hintlinin Namaz Kılması / 207
- {37} Yaşlı Bir Adamın Doktor ile Tartışması / 209
- {38} Mecazî ve Hakikî Mescid / 211
- {39} Devesini Kaybeden Çöl Arabı / 214
- {40} Hazret-i İbrahim ibn Edhem / 215
- {41} Bir Kâmil Mürşid ile Bir Münkir / 217
- {42} Fare ile Deve / 221
- Arz /223
- Kapanış / 223

Takdim

Gülzâr-ı Hakikat yani *Hakikatın Gül Bahçesi* adını taşıyan *Mesnevî Hikâyeleri* tercüme ve şerhini yayına hazırlarken, Cemaleddin Server Revnakoğlu'nun kayıtlarında Fazlullah Rahîmî Efendi hakkında daha önce ulaşamadığımız bazı bilgilere rastladık. Revnakoğlu'nun notlarına göre, Rahîmî Efendi, 1264 (1847/48) yılında Tokat'ın Behzat Mahallesi'nde doğmuştur ve Dağıstanlı hekim İbrahim Efendi'nin küçük oğludur. Babası İbrahim Efendi, Lezgilerden yani Dağıstan eşrafındandır ve Dağıstan'ın Hukal kasabasında doğmuş olduğundan, kendisine "Hukalu'l-İbrahim" denilmiştir. İbrahim Efendi, Şeyh Şâmil'in akrabasından, Hukal kasabası ve civarının reisi bulunan Han Efendi (nesli "Hanzâdeler" olarak bilinmektedir) ve tâbileri ile beraber Sultan Abdülaziz zamanında Tokat'a göç etmiştir.

Fazlullah Rahîmî Efendi, Sultan Abdülaziz zamanında, Seyyid Abdülkâdir Belhî hazretleri ile beraber Konya'ya ve oradan İstanbul'a giderek, sâdâttan Şeyh Bekrû'r-Reşâd (v. 1875) hazretlerine mülâki olup, kendisine intisap etmişlerdir. Bekrû'r-Reşâd hazretlerinin âhirete intikalinden sonra Rahîmî Efendi, Seyyid Abdülkâdir Belhî hazretlerine tâbi olarak, Şeyh Murad Buharî Dergâhı'nda hizmetlerine devam etmiştir. Hayatının sonuna kadar dergâhtan ayrılmayan Rahîmî Efendi, 4 Şaban 1342 (11 Mart 1924) tarihinde göçmüş ve mezkûr dergâhın hazîresine defnedilmiştir. Mezar taşı bulunmamaktadır. Revnakoğlu, dergâhın hazîresine defnedilen son kişinin Rahîmî Efendi olduğunu yazmıştır. Yine Revnakoğlu'nun notlarına göre, Rahîmî Efendi'nin büyük oğlu, yüzbaşı Ahmed Efendi; ortanca oğlu avukat Mehmet Ali Bey; büyük kızı Lütfiye Hanım, ilk hanımı da Feride Hanım olup, hepsi Belhî hazretlerine intisap etmiştir. Rahîmî Efendi'nin bü-

*Bu alışmamızı Sevgili Derviş Nuriye Anne'nin
aziz hatırasına ithaf ediyoruz.*

Mukaddime

Bismillâhirrahmânirrahîm.

“Allah, göklerin ve yerin nurudur.”¹

Hikâyeler, daha önce *Mesnevî-i Şerîf* ten seçilerek düzenlenmişti. Bu hikâyeler yayına hazırlanırken, diğer bazı hikâyeler de bunlara eklenmiş ve *Mesnevî-i Şerîf* in hakikate işaret eden hikâyelerinin çoğu, Allah’ın izniyle üç cilt olarak neşredilecek hâle gelmiştir.

Cenâb-ı Pîr efendimiz, *Mesnevî-i Şerîf* in mukaddimesinde, “*Kitâb-ı Mesnevî*, dinin asıllarının asılları, yakîn ehlinin kavuşma sırlarıdır. *Mesnevî-i Şerîf*, Allah’ın en büyük fıkhı (*fikhullâhi’l-ekber*), en parlak şeriatî (*şer’ullâhi’l-ezher*) ve apaçık delilidir (*burhânullâhi’l-azher*).” buyurmuşlar. İnşallah himmetleri ile bu en büyük fıkhıtan (*Fıkh-ı Ekber*), en parlak şeriatîten (*Şer’-i Ezher*) ve apaçık delilden (*Burhân-ı Azher*) istifade edeceğimizi ümit ve temenni ederiz.

Muvahhidlere malûmdur ki, tüm peygamberler ve velîler, bir nurdurlar, Allah’ın zâtının nurudurlar ve O’nun *vechid*irler. Her bir Muhammedî mümin muvahhid, ezeli istidadı gereği, peygamberlerden bir peygamberin veya velîlerden bir velînin yüce ruhaniyetinden, yani mukaddes bir mazhardan feyz alagelmektedir. Müminin ruhu, Allah tarafından meveddetle o asla çekilir. Tevhid açısından bakacak olursak, birine vâki olan derin muhabbet, “biri bin, bini bir itibariyle” cümlesini içine alır. Bendeniz de, tâ çocukluğumdan beri âriflerin sevgilisi, Hazret-i Mevlânâ efendimizin ruhaniyetine, velâyet denizine muhabbetle bağlanmışımdır.

1 Nûr Sûresi, 35. âyet.

{1} Padişah ile Cârîye

Eski zamanda bir padişah vardı. Bu padişah, hem dünyanın hem de dinin şâhı idi. Bir gün hizmetlileri eşliğinde atına binip ava giderken, yolda bir cârîye gördü ve ona âşık oldu. Padişahın teni kendisine dar gelmeye başladı. Çokça altınlar verip cârîyeyi satın aldı ve cârîyeye sahip olduğundan dolayı pek memnun oldu. Ancak takdir-i ilahî, cârîye hastalandı.

Padişah, cârîyeyi tedavi etmeleri için her yerden tabipler getirtti ve onlara şöyle söyledi: “Ey tabipler! Cârîye ile birlikte her ikimizin canı sizin ehil ellerinize havale edilmiştir. Benim sevgilimin vücuduna bir hastalık ârız oldu, gül cemâli sararıp soldu. Şu anda benim canımın o kadar ehemmiyeti yoktur. Ancak canımın canı, o eşsiz sevgilidir. Ben, onun aşk derdi ile dertliyim, dermanım odur. Her kim benim canımın canına yani cânânıma derman bulursa, mükâfat olarak ona gümüş ve altın ile dolu bir hazine ihsan edeceğim.”

Tabiplerin hepsi birden, “Ey padişah! Bu uğurda başımızı, canımızı feda eder, çalışır, çabalar, sadakatle hizmetimizi yaparız. Fikir alışverişinde bulunarak bir görüşte ittifak eder ve hastanın iyi olması için elimizden geleni esirgemeyiz. Zira her birimiz, tıpta bir mesîh-i âlemdir. Bizde her türlü dert için deva mevcuttur.” dediler.

***İnşallah:** Bu tabipler, kendi ilimlerine, marifetlerine ve fenlerine güvenerek Allah'ı unutup, “inşallah” demediler. İşi Allah'a havale etmediler. Bu yüzden, Cenâb-ı Allah bunlara beşerin aczini gösterdi.*

{3} Yahudi Padişah ile Vezirinin Zulümleri

Bir zamanlar, zalim bir Yahudi padişah vardı. Bu padişah, Hazret-i İsa'nın ve Hristiyanların düşmanı idi. Saltanat zamanı, Hazret-i İsa'nın dininin yayıldığı bir döneme denk gelmişti. Hakikatte Hazret-i İsa, Hazret-i Mûsâ'nın ruhu, Hazret-i Mûsâ da Hazret-i İsa'nın ruhu olmasına ve zamanın değişmesiyle şeriat hükümlerinin de zâhiren değişmesinin peygamberlerin manevî birlikteliğine aykırı olmamasına rağmen, o şaşı padişah, davette birbirine muvafık ve hakikatte tek vücut olan iki peygamberi birbirinden ayırmak istedi.

Misal: Bu şaşı şâhın, biri iki gördüğünü anlatmak için Hazret-i Pîr, bir şaşı şâkirdin hâlini misal olarak beyan buyurur: Bir şaşı şâkirdde üstadı, "Git odadan filan şişeyi al getir." dedi. Şâkirt odaya girip şaşı gözüyle şişeye bakınca, şişe iki göründü. Tereddüt edip, "Bu iki şişeden hangisini getireyim?" dedi. Üstadı, "Şişe iki değildir, şaşılığını bırak, fazla görme." dedi. Şâkirt ısrarla, "Üstadım, beni ayıplayıp azarlama. Kesinlikle iki tane şişe var." dedi. Üstat, "Öyle ise iki şişeden birini kır." dedi. Şaşı şâkirt, iki şişe bildiğinin birini kırdı. Kırmayla gözüne görünen öbürü de yok oldu. Zâten yoktu. Yok olmasıyla şâkirt öfkelendi. İşte insanın da Hakk'ı gören gözü öfke sebebiyle şaşı olursa, biri iki görür.

Bu zalim padişahın da basireti şaşı idi. Nefret ve hasedinden dolayı, biri iki görüyordu. Bu sebeple, "Mûsâ'nın dininin koruyucusuyum." diyerek bâtil itikadı ile yüz bin mümin ve günahsız mazlumu katletti. Hristiyanları buldukça öldürdü. Bu zalim padişahın Şeytan sıfatında ve Pavlus isminde bir veziri vardı. Bu gaddar vezir, öyle bir düzenbazdı ki, hileleriyle akan suları durdururdu.

detle saldırdı ki, birbirlerini yok etmeye çalıştılar. Bu savaşta yüz bin Hristiyan öldü. Başlar, bedenler, dağlar gibi yığıldı. Her taraftan seller gibi kan aktı. Gaddar vezirin ektiği fitne tohumunun hâsılatı, maktûllerin başları oldu.

*Ders: Ruh bedende iken, maneviyat âlemi ile yani kutsal ruhlar ile yakınlık kuran, vatanını, aslını unutmaz. O kim-
senin ruhu, yüceler yücesine ulaşır. Dünya ehli olanın canı
ise, aşağılardan aşağıya gider.*

*Mukaddes isim: Peygamberler sultanı olan Efendimiz
hazretlerinin mukaddes Ahmed ismi, fizikî özellikleri, gaza-
ları, bütün güzel vasıfları, İncil’de zikredilmişti. Hristiyan-
lardan bir grup, İncil’i okurken “Ahmed” ismine ve Pey-
gamber’in vasıflarının beyan edildiği yere geldiklerinde,
yüzlerini hürmetle o sayfaya sürerler ve o satırları öperlerdi.*

*O grup, hürmetlerinden dolayı vezirin fitnesinden korun-
du. Hazret-i Peygamber’in isminin bereketi, bu grubu hi-
maye etti ve onların nesli çoğaldı. Diğer Hristiyanlar, Haz-
ret-i Peygamber’in ismini dalga geçerek ve hakaret ederek
andıkları için uğursuz vezirin fitnesine kapıldılar.*

*Ey insanlar! Ahmed ismi, o isme tevessül edenlere bu derece
sağlam bir sığınak olursa, elbette onun pak ruhunun, ondan
aman dileyen günahkârlara yetiyeceği ve şefaate edeceği de
muhakkaktır. “Aman ismi senin ism-i şerîfinle müsâvîdir.
Onun-çün mücrimin zikri amândır yâ Rasûlallah.”*

*Allah’ım, efendimiz Hazret-i Muhammed’e ve onun âline,
sayısı senin ilmin dâhilinde olan bakışlar ve nefesler ade-
dince salât eyle.*

[Hemân ayn-i Muhammed'le Ali'dir Şems ü Mevlânâ]
Hattat: Mehmed Şefik

Hazret-i Mevlânâ buyurur ki: "Allah, zâhir gözle görülmez. Kullar içinde peygamberler, Allah'ın halifeleridir. Onları gören, Allah'ı görmüş gibi olur. Peygamberler, Hakk'ın vekilidirler demiştim. Lakin öyle değildir, yanlış söylemişim. Zira vekil, vekili olduğu zât ile düşünüldüğünde, iki vücut zannedilerek, hoş bir tabir olmuyor. Vücutta ikilik görmek, gizli şırtır. Peygamberler ve veliler, Hakk'ın gölgesidirler. Hakk'ın iradesi olmadan, onlardan bir şey zuhur etmez. Onlar, kendilerine nispet edilecek vücut vehminden soyunmuşlardır. Hakikî ve tek vücut ile bakîdirler. Hakk'nın nurudurlar. Birbirlerinden ayrılamazlar, hepsi bir nurdur."

REVAK
KİTABEVİ

